

Ár 2018, miðvikudaginn 7. febrúar, er dómþing Dómstóls ÍSÍ háð að Fagradalsbraut 11, Egilsstöðum, af Hilmarí Gunnlaugssyni dómara.

Fyrir er tekið:
Málið nr. 1/2018:
Kraftlyftingardeild Harðar
gegn
Kraftlyftingasambandi Íslands

Enginn er mættur í réttinn.

Lagt er fram:

- Nr. 1 Endanleg kæra, ódagsett en barst dómstól ÍSÍ 6. febrúar 2018.
- Nr. 2 Upphafleg kæra, ódagsett, word skjal, barst dómstól ÍSÍ 5. febrúar 2018.
- Nr. 3 Skýrsla dómara vegna atviks á Íslandsmeistaramóti í réttstöðu 10. september 2016
- Nr. 4 Úrskurður aganefndar Kraftlyftingasambands Íslands nr. 1/2017, dags. 6. febrúar 2017
- Nr. 5 Tölvupóstsamskipti með dagsetningunum 4.12.2016, 6. febrúar (2017), 25. september (2017), 26. september (2017) og 30. október 2017.
- Nr. 6 Úrskurður aganefndar Kraftlyftingasambands Íslands nr. 1/2017, leiðréttur 30. október 2017.
- Nr. 7 Tölvupóstsamskipti fyrirvarsmanns kæranda og dómara í dómstól ÍSÍ.

Er nú í réttinum kveðinn upp svofelldur úrskurður:

Úrskurður

I. Aðild, málsmeðferð og dómkröfur.

Mál þetta er mótttekið af skrifstofu ÍSÍ 5. febrúar 2018. Kærandi er Kraftlyftingardeild Harðar, kt. 450291-1459, Patreksfirði. Fyrirvarsmáður kæranda er Þorbergur Guðmundson, kt. 061293-4349, Aðalstræti 116a, Patreksfirði. Kærði er Kraftlyftingasamband Íslands, kt. 700410-2180, Engjavegi 6, Reykjavík.

Málinu var úthlutað Hilmarí Gunnlaugssyni dómara í dómstól ÍSÍ 5. febrúar 2018. Eftir skoðun á málinu ákvað dómari að gefa fyrirvarsmanni kæranda kost á að setja fram endanlega kæru, þar sem upphafleg kæra veitti engar upplýsingar um nafn og kennitölu kæranda eða kærða, né fyrirvarsmanns kæranda. Að endanlegri kærú fenginni sendi dómari fyrirvarsmanninum fyrirspurn í tölvupósti, sjá dskj. 7, þar sem þeirri skoðun var lýst að gögn málsins bentu til að hin kærða ákvörðun væri í raun frá 30. október 2017, en ekki 6. febrúar 2017 og að kæranda hefði verið kynnt sú ákvörðun þann 30. október 2017. Þá var kallað eftir útskýringum á texta frá 30. október 2017 um að málið væri komið til ÍSÍ. Svar barst samdægurs frá fyrirvarsmanni kæranda, sjá dskj. 7. Þá var kærandi upplýstur um að til skoðunar væri að vísa málinu frá vegna þess að kærufrestur hefði verið liðinn.

Dómkröfur kæranda eru svofelldar:

Að felld verði niður sekt og áminning sem að KRAFT veitti KDH 6. febrúar 2017 dómur nr. 1/2017 hjá aganefnd KRAFT.

Ekki er talið tilefni til að gefa kærða kost á að láta málið til sín taka.

II. Málavextir.

Kærandi lýsir málavöxtum svo að þann 10. september 2016 hafi kærandi haldið Íslandsmeistaramót í réttstöðu, þar sem að keppandi féll á vigt. Formaður kæranda hafi

samþykkt að leyfa henni að keppa sem gestakeppandi og fá að taka sínar lyftur, en að enginn árangur yrði skráður né verðlaun veitt fyrir það. Fyrir það hafi kærandi verið kærður til aganefndar.

Af gögnum málsins má ráða að aganefnd hafi kveðið upp úrskurð þann 6. febrúar 2017 þar sem úrskurðarorð var svofellt: *Kraftlyftingadeild UMF hefur með ákvörðun sinni brotið gegn 8. gr. reglugerðar KRAFT um kraftlyftingakeppni og hlýtur áminningu og sekt að upphæð kr. 50.000.*

Í framhaldinu urðu einhver frekari samskipti og þann 30. október 2017 kvað aganefnd upp leiðréttan úrskurð, þar sem úrskurðarorð var svofellt: *Kraftlyftingadeild Harðar hefur með ákvörðun sinni brotið gegn 8. gr. reglugerðar KRAFT um kraftlyftingakeppni og hlýtur áminningu og sekt að upphæð kr. 50.000.*

Í tölvupósti frá fyrirvarsmanni kæranda frá 30. október 2017 segir m.a.: *Þessir eineltistilburðir og misréttistilburðir verða ekki liðnir, samanber að hvorki Gróttta né Kraft hafa verið kærðir fyrir það sama þetta er komið til ÍSÍ og munum við sjá hvað þeir segja.*

Kæranda var gefinn kostur á að skýra nánar við hvað væri átt með að málið væri komið til ÍSÍ og í tölvupósti upplýsti fyrirvarsmaður kæranda að *“Það ætti að vera til tölvupóstur ykkar megin sem ég sendi á ÍSÍ í gegnum síðuna þar sem að ég skýri frá gangi mála og vilji kæra en ég fékk aldrei svar frá ykkur til baka.”*

Ekki er þörf á að reifa frekar málatilbúnað kæranda. Í ljósi framangreinds er ljóst, að hin kærða ákvörðun var í síðasta lagi tekin 30. október 2017, þó kröfugerð kæranda lúti að ákvörðuninni frá 6. febrúar 2017. Kærufrestur til dómstóls ÍSÍ er skv. grein 24.1. í lögum ÍSÍ ein vika frá því að atvik það, sem kært er þar við eða ástandi lauk ef um ástandsbrott er að ræða, séu ekki skemmri frestir ákveðnir í lögum viðkomandi sérsambands. Frá þessu er undantekning vegna lyfjamála sem ekki á við hér.

Í grein 24.2. er heimild til handa dómstóli ÍSÍ að leyfa að mál sé höfðað eftir að kærufrestur er liðinn ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

Í máli þessu var kæranda kunnugt um hina kærðu ákvörðun í síðasta lagi 30. október 2017. Kæra barst dómstól ÍSÍ þann 5. febrúar 2018. Voru þá liðnar 14 vikur frá því að leiðréttur úrskurður aganefndar kærða var birtur fyrir fyrirvarsmanni kæranda. Ríkar kröfur verður að gera til sönnunar á að skilyrðum greinar 24.2. sé fullnægt til að unnt sé að fallast á að nýta þá heimild sem þar er veitt dómstóli ÍSÍ. Ekki fæst séð að nein þau atvik séu uppi sem réttlætt geta nýtingu þeirrar heimildar. Verður því ekki hjá því komist að líta svo á að kærufrestur hafi verið liðinn er kærandi lagði fram kæru sína og því verði að vísa málinu frá dómnum.

Úrskurðarorð:

Máli þessu er vísað frá dómi.

Úrskurðarorð er lesið upp í réttinum.

Kæranda er bent á ákvæði greinar 24.3. í lögum ÍSÍ þar sem segir: *Sé máli vísað frá dómi hefur kærandi þriggja daga frest til að skjóta málinu aftur fyrir dómstólinn. Frestur skal byrja að líða þegar frávísun berst kæranda og almennir frídagar skulu ekki telja með.*

Fleira ekki gert, dómþingi slitið.
Hilmar Gunnlaugsson dómari.

